

*Sygn. akt II Cz 661/14*

## POSTANOWIENIE

*Dnia 12 czerwca 2014 r.*

*Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy  
w składzie następującym:*

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

*Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska*

*SO Piotr Rajczakowski*

*po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia  
wzywającej L. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28 marca 2014r., sygn.  
akt I Co 9/14, w sprawie przy uczestnictwie przeciwnika (...) S.A. w W.*

o zawezwanie do próby ugodowej

***p o s t a n a w i a:***

***I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że obniżyć zasądzone od wzywającej na rzecz przeciwnika koszty wywołane próbą ugodową z kwoty 3.617 zł do 137 zł,***

***II. zasądzić od przeciwnika na rzecz wzywającej 97 zł kosztów postępowania zażaleniowego.***

***III. nakazać zwrócić wzywającej ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 144 zł tytułem nadpłaconej opłaty od zażalenia.***

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 marca 2014r., Sąd Rejonowy nałożył na wzywającą L. D. obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową w kwocie 3.617 zł., zasądzając tę kwotę od L. D. na rzecz (...) S.A. w W.. Sąd wskazał, że na koszty te złożyła się opłata skarbowa oraz koszty zastępstwa procesowego, o czym orzeczono na podstawie art. 98 kpc oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wzywająca, wnosząc o jego uchylenie, zarzuciła:

1. naruszenie przepisu § 10 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, poprzez jej niezastosowanie, podczas gdy w postępowaniu pojednawczym, jako postępowaniu najbardziej zbliżonym rodzajowo do postępowania nieprocesowego, ten właśnie przepis ma zastosowanie,

2. naruszenie przepisu § 6 pkt 6 powoływanego wyżej rozporządzenia, poprzez jego zastosowanie, gdy przepis ten przy ustalaniu kosztów wywołanych próbą ugodową w postępowaniu pojednawczym nie znajduje zastosowania, skoro celem postępowania jest zawarcie ugody, niezależnie od tego jaka jest wysokość roszczenia wzywającego.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlega uwzględnieniu. Zgodnie z powołanym przez Sąd Rejonowy przepisem art. 186 § 1 kpc, jeżeli wzywający nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu

kosztów wywołanych próbą ugodową. Natomiast gdy przeciwnik bez usprawiedliwienia nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie wzywającego, który wniósł następnie w tej sprawie pozew, uwzględni koszty wywołane próbą ugodową w orzeczeniu kończącym postępowanie. W uchwale z dnia 26 lutego 2014 r. (III CZP 117/13, wyd./el. Lex nr 1433738), Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że w postępowaniu pojednawczym sąd ustala wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie stawki minimalnej, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Pogląd ten Sąd Okręgowy w całości podziela, wskazując przy tym, że istotą postępowania pojednawczego jest szybkie oraz ugodowe zakończenie sporu, przy obopólnej woli obu stron, bez konieczności wytaczania powództwa i ponoszenia związanych z tym kosztów, a potwierdzeniem takiego zamysłu ustawodawcy dla powyższej instytucji jest również chociażby ustalenie wysokości opłaty od wniosku o przeprowadzenie postępowania pojednawczego, nie według zasad ogólnych, a tylko na kwotę 40 zł. (art. 23 pkt 3 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t.j. Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.). Również sam nakład pracy pełnomocnika w takim postępowaniu, co do zasady jest nieporównywalnie mniejszy, aniżeli w postępowaniu toczącym się w wyniku wniesienia pozwu. W konsekwencji, za trafne należało zatem uznać stanowisko skarżącej, która nie kwestionując samego obowiązku poniesienia przez nią kosztów przeciwnika podnosiła, że kwota ta winna zostać obniżona do 137 zł, na którą składa się kwota 120 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika przeciwnika oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd.1 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie (pkt I), o kosztach postępowania zażaleniowego (na które składała się opłata od zażalenia w należnej kwocie 37 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 60 zł) orzekł na podstawie art. 186 § 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 3 i § 5 oraz § 12 ust. 2 pkt 1 powołanego rozporządzenia (pkt II), a nadto (pkt III), na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał zwrócić wzywającej nadpłaconą opłatę od zażalenia, która zamyka się nie uiszczoną przez skarżącą kwotą 181 zł, a kwotą 37 zł. (art. 19 ust. 3 pkt 2 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).